

Uwaga gatunek inwazyjny !!!

2020-08-21

Na Lubelszczyźnie stwierdzono występowanie dużych populacji raka marmurkowego w jeziorach Kleszczów i Miejskie koło Ostrowa Lubelskiego. Po przeprowadzonych badaniach należy przypuszczać, że w tych populacjach żyje co najmniej kilka tysięcy osobników.

Wcześniejsze obserwacje tego gatunku odnotowano w latach 2009 i 2010 w okolicach Szczecina.

W akwarystyce gatunek ten funkcjonuje od połowy lat 90-tych. Po roku 2000 w Europie Centralnej stwierdzono występowanie jego dzikich populacji.

Rak marmurkowy powstał w wyniku mutacji. Rozmnaża się poprzez partenogenezę, a więc w populacjach brakuje samców, co wyklucza zastosowanie części metod ograniczających liczebność. Dojrzałość płciową osiąga po ok. 4 miesiącach, a jednorazowo składa od 100 do 150 jaj. Dlatego jest w stanie dość szybko w stanie zdominować środowisko, do którego został wprowadzony.

Jego inwazyjność polega głównie na dużej i szybko wzrastającej liczebności oraz odpowiednio dużym zapotrzebowaniu na pokarm. Rak marmurkowy jest wszystkożerny i potrafi wyrządzić szkody w ikrze i narybku, skrzeku płazów i kijankach, także wśród ślimaków, a nawet w roślinności wodnej. Jako gatunek dominujący jest w stanie wyniszczyć każdy gatunek raka występującego w polskich wodach. Przenosi także chorobę śmiertelną dla polskich gatunków – dzumę raczą. Rak ten nie posiada obecnie naturalnego wroga, nawet ryby drapieżne nie są w stanie sobie z nim poradzić.

W żadnym wypadku nie wolno raka marmurkowego przenosić pomiędzy zbiornikami, ani przetrzymywać w hodowlach zamkniętych - a tym bardziej w otwartych.

Każda obserwacja osobników tego gatunku powinna zostać zgłoszona do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska. Natomiast informacje o obserwacjach z terenu parków narodowych, powinny zostać przekazane do właściwej dyrekcji parku.

Dzięki Państwa pomocy możemy ograniczyć zasięg negatywnego oddziaływania tego gatunku, a zarazem uratować cenne obszary wodno-błotne przed wymieraniem. W przypadku Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego i Poleskiego Parku Narodowego zagrożenie jest w tym momencie bardzo realne.

Cechy charakterystyczne raka marmurkowego:

- pomarańczowe zakończenia szczypiec, których wewnętrzne krawędzie nie domykają się szczelnie,
- marmurkowe ubarwienie brązowo-zielone z kremowymi lub białymi plamami,
- brak grzbietu, a zamiast niego wklęsnięcie wzdłuż środka dzioba.

